

ինձ դո՛ւ միայն . և յորժամ
Նախատք ըստ չափ յաւելուն,
Եւ մարդկեղէն զուր առ ձայն
ինձ աղերսեմ փրկութիւն,

Դու, լուռ աստուած, որ ըզբիծ
Խոտես զանհուպն իսկ ի քեզ,
Ի թընամանսն զու զիս
Մասն ի բերանըդ՝ կըրթես » :

Համագոյք՝ համբ ի հրժժիւն՝
Ի մանրամաղ խընկոց բոյր,
Ի թևոց չափս ու ի շարժիւն
կըրկնեն ի մի ձայն հանուր . —

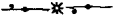
« Որ ըզդըրունըս ցնորից
Բանաստեղծից բանաս դու,
Որ հաւաստեաւ ըզգազտնիս
Ուսեալ գիտես ըզմահու .

Դու որ իշխես գեղափառ
Տօնից այգուն, և ունիս
Ի լուծ քոյին՝ ըզպայծառ
Անդունդս աստեղց և ըզվիհս .
Մի նոյ մէջ հատցին բնաւ կընպիտ
Ո՛վ մեծանձն, ո՛վ գերագոյ,
Հըմայք թագիդ քո յաւէտ,
Ո՛վ տարփածուդ գիշերոյ » :

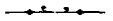
Չանխույ ձայնիցն ի նըլագ
Դաշնակաւոր ու անբարբառ՝
Ի կերպըս բիւր, այլ միակ
Լըսի գովեստ մ՛անդադար .
Իբր յորձախոր հարուստ գետ
Յանյայտ գնալով շտեմարան
Հեղակարկալ վէտ ի վէտ
Հանգոյն ալեաց հոմաձայն

Ք Ա Ր Մ Է Ն Ս Ի Լ Վ Ա

ՄԵՆԵԱԼ ԾՈՎ

Ի մեռելոյ սպիտակ պատանս
Տարածելով ձրգի երկայն,
Ըզծոցն ամայ ոչ մի հառաչ
Չարթուցանել չէ բաւական :

Ընդ գունատեալ շրթունըս փեռ
Փախչի սրանայ շունչ մ՛անուշակ,
Ինքն անարիւն՝ անթրունդ ի սիրտ
Չլինի ալեաց հոսմանց զուշակ :

Յայնժամ յանդուրն զու թափով
Մըրխի ի ցուրտ կուրծըս նորուն,
Տենչաս պեղել յուզել զոգին
Չորմէ ինչ ոչ գիտես համբուն :

Ըզստուցեալ բազուկսն իւր
Նա զքեւ ձրգէ յայնժամ լըռիկ .
Ընդ իս քեզ հարկ է մեռանել
Չի մեռանել կամիմ այժմիկ :

Սուզեալ ի ծոցս իմ բնկընում
Չլուզորդ յանդուզըն և խորէջ,
Եւ զքեզ առ լոյսն այսուհետեւ
Լուռ պապանձեալ թողում յաւէտ :

Դեռ ի սպիտակ ձրգեալ սընկուս
Կայ երկայնեալ շրքեղաբար,
Ի գերկըս յամբ անմտունչ քրնոյ
Չոր ոչ շարժէ մըրրիկ մ՛ի սպառ :

ՍՈՒՆԴ՝

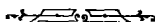
Չայն բարբառոյդ ուժգնահընչակ
Մըրմունջբոց, արփիլ գիշերային,
Որպէս և բոյր քո և նրազ,
Շուէտ, զիս ի գուարթ բարձունս ածին:

Ձի ծիծաղկոտ լինք, ծով պայծառ,
Արեգ անմուտ ընդ բոլոր կեանս,
Ուր անդիշեր օր թեւապար
Մընչէ՝ ի կեանս օճ ի վըշտաց:

Սադրճում... զի՛ փոյթ ինձ արդ վընէժ.
Կանաչագեղ կըղզեաց ի ծմակս,
Եւ մեծ կազնեաց ամբարձուղէշ,
Նուագեալ քերեմք ի մեր թեճակս:

Այսրէն ի Սունդ գառնամբ ի թիւ,
Ի լինս անտի և ի պուրակս,
Ի ցարասիս, տունս, ժայռս կարմիր
Գունեղ՝ գաշտաց անտի՝ կոհակս:

Հիսխս, ո՛վ ծերդ, հընչունդ հիսխս,
Ինձ դու երազ տիոց գալար,
Ինձ շուեացի բառ մի թըլխ՝
Ձի՛նջ արեւմուտք մ՛ի ծով պայծառ:

ՅԱԼԻՍ

Ի գուրս ցըցուեալ ապառաժուտըն խորակ
Տենչայ արփայն, աստեղց, կապոյտ և երկնի,
Քըսմե՛ աս ոտո իւր ծով փրփրեալ ի կուռակ
Ըզնս՝ նկըլնուլ գոց կամեցեալ ի սեաւ վիհ՝:

Ալիք գալեօք ձըկտին զընել ի փըշուր
Ձիւրեանց ընկերն երկնապող. ինքն անդեղև
Յակաստանի զթուփսըն պահէ գբաղցրաբոյր
Եւ ըզմընչօզ թեւս որ պատեն շուրջ զիւրեւ:

Չըքնազագեղ նըշոյլք արփայն հրրալտո
Կենսազարթոյց լոյս ի նըմա ջերմ հեղուն.
Չոին ինք միգի և ի լուսթեան պատէ ծրար,
Եւ մութ բազկաց որ գարսասուս արգելուն:

Բախեն ալիք մեզմով ի ժայռն անվրկանդ.
Կայ հաստահիմն իրև ըզբերդ. « կամ անշարժ,
Չծոցոյս գաղտնիս կարգալ ումեք ոչ աւանդ,
Է իմ վիճակ բախտի ծով՝ եմ ապառաժ »:

Հ. Արէն Ղալիկեան.

* Նեղուց ընդ մէջ Սէլլանա կղզւոյ և Շուեաթի, և զօշ մուլթեան Հիստոսային և Պալքիկ ժողուց: